

Emne: Vedr. lovforslag nr. 2006-07-L91 - ET OPRÅB!

Vedr. lovforslag nr. 2006-07-L91

Det var med stor begejstring jeg hørte, at man nu endelig vil hæve kontanthjælpsydelsen for de unge mennesker med psykiske lidelser. Jeg er selv førtidspensionist med diagnosen borderline, dog ikke af den helt unge kaliber - en pension jeg ikke er stolt af og også gerne vil slippe og være til gavn i samfundet igen. Men indtil videre har jeg brugt nu 6 år på at bekæmpe denne lidelse med diverse indlæggelser, ECT, medicin i laaaaaange baner og selv kæmpet en ENORM kamp med hjælp fra det offentlige for at nå til hvor jeg er i dag (som forholdsvis medicinfri) igennem terapi osv. Det er jeg evigt taknemlig for og føler mig YDERST privilegeret, da det bestemt ikke er alle forundt at få så langvarig terapi, men det er en NØDVENDIGHED OG DET TAGER TID - lang tid at komme sig og det er en tid der skal bruges intensivt på behandling og IKKE decideret aktivering og pres fra ALLE omkring sig - der forværrer kun symptomerne.

Denne ungesats man indførte i sin tid, som et incitament for de unge til at gå i gang med en uddannelse eller et arbejde, rammer jo disse unge mennesker urimeligt hårdt, da de jo ikke er i stand til nogen af delene på grund af deres lidelse - de kæmper som jeg har gjort med at overleve og at ville leve, samt med mange svære tilknytninger til enhver relation! Og hvordan skulle de så samtidigt kunne yde en indsats på arbejdsmarkedet, og leve en tilværelse INGEN kan forstå i den VIRKELIGE verden.

Nu læser jeg til min forfærdelse, at det kun drejer sig om en lille specifik gruppe på 375 personer, som lider af skizofreni.- Hvad så med alle de andre ??? Skal man dagligt høre stemmer i sit indre for at slippe for omverdenens eller findes der ikke en måde hvorpå andre og da specielt unge som faktisk har en chance for at komme sig kan få ro til at bearbejde deres traumer og hele i en årrække, så de atter kan være til gavn i samfundet BAGEFTER - det er jo ikke fordi de ikke vil - DE KAN SIMPELTHEN IKKE - FØREND DE FÅR RO OG TID TIL AT BEARBEJDE OG ARBEJDE MED SIG SELV!

Er det uvidenhed eller udelukkende af økonomiske hensyn, at man ikke lader loven gælde for ALLE unge psykisk syge ?

Jeg har læst mange argumenter i årets løb, bl.a. at hvis de er for syge til at komme ud på arbejdsmarkedet, så får de førtidspension. Det må da vist kun være i teorien/fantasien, der er ikke så meget romantik ude i kommunerne, her får man at vide, at unge under 30/35 år (alt afhængigt af hvilken kommune) ikke har mulighed for at opnå førtidspension, så argumentet holder jo SLET ikke for denne unge gruppe. Eller også skal de igennem en arbejdsprøvning, hvor de kan risikere at miste deres kontanthjælp, hvis de ikke er i stand til at møde op...

Når regeringen stolt påpeger, at de syge kan få hjælp til at klare de daglige opgaver på trods af deres sygdom, og MÅSKE på sigt kan komme ud på arbejdsmarkedet og jeg siger dermed ikke at det ikke skulle være muligt for nogen at komme ud på arbejdsmarkedet igen - og helst skulle de også - men det KAN og VIL tage flere år med intensiv behandling og terapi - som end ikke er alle forundt, så vil jeg bare spørge, **hjælper det at være fattig imens ?** En forhøjelse af kontanthjælpen eller en midlertidig pension ville gøre underværker for der er ikke meget gavn ved at skulle bekæmpe en SVÆR psykisk lidelse i en årrække og samtidig leve på fattigrænsen, isoleret pga. sociale problemer OG ØKONOMI fra at foretage sig noget og samtidig risikere adskillige tilbagefald og forværrelser ved hver en aktivering og hvert et angstprovokerende møde med det offentlige om krav - de aldrig ville kunne håndtere på det givne tidspunkt - de skal have ro til at bearbejde deres sygdom og komme på rette vej igen. De er jo ikke selv forskyldt i at have en psykisk lidelse

4466,00 Kr. udbetalt til ALT – husleje, varme, el, licens, telefon, transport, forsikring, tøj, mad, fornøjelser...det KAN ikke lade sig gøre. Men så kan de jo bare lade være med at se tv, have telefon, spise og sådan noget...

Jeg synes at I politikere skal se jer selv og hinanden i øjnene, og erkende at det her kan vi ikke være bekendt det er en om'er ! Det kan gøres bedre i dagens Danmark - hvor vi ellers praler af vores velfærdssystem, så nytter det ikke at vi taber så stor en gruppe på gulvet, der ellers kunne være hjulpet på mange punkter og igen se sig nyttig i samfundet på et senere tidspunkt.

Venlig hilsen

Linda Christensen - medlem af bestyrelsen i www.borderlineforeningen.dk